

[Landbrugsministeren.]

Foruden bestemmelserne om brødkorn indeholder lovforslaget tilsvarende bestemmelser som i den nugældende lov om udligningsafgift på indført foderkorn. Der er i overensstemmelse med ønsker herom fra landbrugsorganisationerne foretaget enkelte ændringer i udligningsafgifternes beregning, således som det nærmere fremgår af lovforslaget og bemærkningerne.

Som noget nyt indeholder lovforslaget en bestemmelse om udligningsafgift på indført mælkepulver. Det tilsigtes med denne afgift at bringe prisen på indført mælkepulver til foderbrug op til ca. 1 kr. 40 øre pr. kg til forbruger, samtidig med at prisen på dansk skummetmælkspulver ved hjælp af tilskud bringes ned til samme forbrugerpris.

Når bestemmelsen om udligningsafgift på mælkepulver er taget med i lovforslaget, skyldes det et stærkt ønske fra slagteriernes side om, at der af hensyn til baconkvaliteten åbnes mulighed for indførsel af mælkepulver til foderbrug, samtidig med at De danske Mejeriforeningers Fællesorganisation har ønsket, at der skabes mulighed for en bedre udnyttelse af dansk skummetmælk i visse perioder ved at oparbejde skummetmælken til pulver.

Det er ikke tanken at kræve afgift af mælkepulver, der indføres til menneskeføde.

Lovforslagets bestemmelser om udligningsafgift på indført mælkepulver er foruden af landbrugsorganisationerne tiltrådt af De danske Mejeriforeningers Fællesorganisation og De samvirkende danske Andels-svineslagterier.

Med disse bemærkninger skal jeg, idet jeg i øvrigt henviser til de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, indstille lovforslaget til velvillig behandling i det høje ting.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål til ministrene.

Af *Anker Lau* til finansministeren:

„Vil finansministeren give tilsagn om, at alle interesserede erhverv vil få lejlighed og rimelig tid til at gøre deres indflydelse gældende, inden regeringen fær-

digbehandler det i pressen omtalte forslag om afløsning af importrestriktionerne med told?“

Anker Lau: For kort tid siden havde jeg lejlighed til fra denne talerstol at fremdrage et par eksempler på, at det praktiske erhvervsliv bliver tilsidesat ved forberedelse af lovgivning, som griber dybt ind i det praktiske livs forhold. Nu synes der at foreligge et nyt eksempel på en sådan tilsidesættelse, idet man også her overlader det til dygtige embedsmænd at udarbejde et færdigt lovforslag, som så formentlig forhandles inden for regeringen, hvorefter det erfaringsmæssigt kan blive vanskeligt for erhvervslivet at få praktisk indflydelse derpå.

Siden vi sidst behandlede valutaloven og toldloven, har det vel stået os alle klart, at regeringen ville gå i gang med en forberedelse af en lovgivning indeholdende højere todsatser til afløsning af importrestriktionerne; men først da aviserne for en tid siden kunne omtale dette arbejde som værende nær sin afslutning, ja, faktisk afsluttet, hvis jeg må have lov at bringe et citat fra Berlingske Aftemavis fra 7. april, hvori der skrives —:

„Efter hvad Berlingske Aftenavis erfarer fra autoritativ kilde, har finansministeriet fuldført arbejdet med det lovforslag om toldforhøjelser, motiveret med, at told skal træde i importrestriktionernes sted i den danske industribeskyttelse, der omtales her i går“, — først efter at pressen altså her havde gjort opmærksom på det, gik det op for erhvervene, i alt fald for en del af dem, hvad det var, man her var ved at foretage sig. Grosserer-Societetets Komité fandt sig foranlediget til at rette en i alt fald for denne komité usædvanlig skarp skrivelse til den højtærede finansminister og til den højtærede handelsminister.

Når landbrugets forhold er til diskussion og til forhandling, læser vi daglig i aviserne om, at landbruget og regeringen forhandler med hinanden om tingene, og det er helt i sin orden. Der er noget, der tyder på, at industrien har haft indflydelse på det, der her er ved at ske, og det er også helt i sin orden, men det kan ikke helt være i sin orden, at andre store erhvervsgrupper og